

til paa Grund af denne Frygt at fastsætte lignende Quarantaine for denne Sygdom, som for den epidemiske Cholera, og Collegiet har derfor ikke nogen Betænkelse ved at anbefale Affkæffelsen af enhverformelst Quarantaine-Foranstaltning derimod baade med Hensyn til Personer og Varer.

Striden om den orientalske Pests Contagiositet er ingenlunde afgjort. Vel høre sig altid flere og flere vægtige Stemmer imod den, men der gives dog paa den anden Side ikke faa Vidnesbyrd om dens stricte contagiose Evne, der ligesom hine paaberaabe sig Erfaringer. Disses Paalidelighed kan man ikke ansee sig for berettiget til ligefrem at nægte. Efterfom Meningerne i denne Henseende have stillet sig, tør man følgelig ikke ganske nægte Muligheden af Pestens Overførbarhed fra et Land til et andet og dens Udbredelse der, endskjøndt der ikke findes nogen særlig Disposition til Sygdommen, om man end maa tilstaae, at Sandsynligheden deraf ikke er stor.

Den samme Uvished, der hersker med Hensyn til Pestens Smitsomhed ved Personer, findes ogsaa Sted med Hensyn til de Gang- og Sengeklæder og deslige Gjenstande, der have været i umiddelbar Berørelse med de Pestsyge. Hvad der derimod maa ansees for tilstrækkeligt godtgjort, er det Ugrundede i Frygten for Sygdommens Forplanielse formedelst Varer og Unødvendigheden af disses Renselse. Vi ville ikke unblade herved at bemærke, at den nugældende Inddeling af Varer i giftfængende og ikke giftfængende heller ikke vides at være grundet paa nogenformelst Erfaring, ja neppe engang paa aprioriske Forudsætninger. Principet er allerede taget tilfølgende i England, og i flere Aar har man der tilladt uden videre Indførelsen af Bomuld og andre tidligere for smittefængende anseede Varer directe fra Pestens egentlige Hjem, Ægypten.

Idet Collegiet paa Grund af det Anførte ikke vover at anbefale Affkæffelsen af alle Quarantaine-Forholdsregler mod Pesten med Hensyn til Personer og de Syges og Dødes Gang- og Sengeklæder, har det ingen Betænkelse ved at erklære sig for Affkæffelsen af al. baade Observations- og Lösnings-Quarantaine for Varer.

Et væsentligt Punkt, som kommer i Betragtning ved Bestemmelsen af Observations-Quarantainens Varighed for Personer, er den Tids mulige Længde, hvori Pesten, efter Sygdommens Optagelse i Legemet, kan ligge skjult, forinden den kommer til Udbrud (Incubations-Tiden). Denne angives meget forskelligt, men ifølge de i den senere Tid, navnlig af franske Læger anstillede Undersøgelser synes det idetmindste at være utvivlsomt, at den længst ikke kan overstige 8 Dage. Rigtignok har det franske Academie ikke desomindre i sin nylig om Pesten afgivne Rapport foreslaaet en noget længere Observations-Quarantaine, nemlig af 10 og af 14 Dage efter Sundhedspasets Beskaffenhed, for, som det hedder, at berolige dem, der maatte antage en længere Incubationsperiode, men naar vi betænke, at Danmarks fjerne Beliggenhed fra de af Pesten hjemsogte Lande udtrækker saamange flere Reisedage, ligesom Nordens koldere Clima under alle Omstændigheder lader Pestens Udbrud i vort Land i langt mindre Grad befrygte end i Frankrig, i Særdeleshed dets Kyster ved Middelhavet, maae vi ansee 8 Dages Observations-Quarantaine for tilstrækkeligt betryggende, hvorhos der dog ikke vilde være væsentligt at indvende mod nogle Dages Tillæg til „Beroligelse“, som det franske Academie udtrykker sig. Denne vilde da efter Omstændighederne blive at beregne enten fra Afreisens Datum eller fra den Tid, at Skibet undervejs har haft noget mistænkeligt Samkvem med andre, eller endelig, hvis der skulde have været Pestsyge eller Døde ombord, da fra den Dag efter Helbredelsen eller Begravelsen, at Tilintetgjørelsen eller Rensningen af deres Esfecter er fuldendt.

D. Bang. Withusen. Thal.
Eschricht. Trier. Müller. Hoppe.

Decanus.
Hansen. Mansa.

Dahlerup.